

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1148/2024
25.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ивица Јевтић, адвокат из ..., против туженог „НИШ ЕКСПРЕС“ ДОО Ниш, чији је пуномоћник Јована Младеновић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж1 79/23 од 05.12.2023. године, у седници одржаној 25.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж1 79/23 од 05.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж1 79/23 од 05.12.2023. године.

Образложење

Пресудом на основу одрицања Основног суда у Нишу П1 2441/22 од 13.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име неисплаћених зарада за период од 10.08.2022. године до 07.09.2022. године исплати појединачне износе са законском затезном каматом од 08.10.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 15.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж1 79/23 од 05.12.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке пресуде на основу одрицања Основног суда у Нишу П1 2441/22 од 13.02.2023. године, тако што је обавезан тужилац да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 18.000,00 динара. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења другостепеног суда тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.10/22) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењује одредба овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је одлука о трошковима парничног поступка коју суд доноси на основу понашања парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, применом процесног закона, а неправилна примена процесног закона представља битну повреду одредаба парничног поступка која није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у том закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да тужени ревизијом побија одлуку о трошковима поступка која не представља решење против кога ревизија може да се изјави, у смислу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку, то ревизија изјављена против ове врсте одлуке која се односи на споредно тражење, није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић